

قواعد داوری مرکز داوری اتاق ایران

"نمونه شرط داوری مرکز داوری اتاق ایران"

کلیه اختلافات و دعاوی ناشی از این قرارداد و یا مرتبط با آن از جمله انعقاد، اعتبار، فسخ، نقض، تفسیر یا اجرای آن به مرکز داوری اتاق ایران ارجاع می‌گردد که مطابق با قواعد داوری مرکز داوری اتاق ایران به صورت قطعی و لازم الاجرا حل و فصل گردد. این شرط داوری، موافقتنامه‌ای مستقل از قرارداد اصلی تلقی می‌شود و در هر حال لازم الاجرا است.

"ACIC Model Arbitration Clause"

All disputes or claims arising out of or in connection with this contract, including any question regarding its existence, validity, termination, breach or interpretation, shall be referred to and finally resolved by arbitration administered by the Arbitration Center of Iran Chamber (ACIC) in accordance with the Arbitration Rules of the Arbitration Center of Iran Chamber (ACIC Rules). This arbitration clause shall be treated as an agreement independent of this contract and shall in any case be binding.

فہرست

فصل اول - کلیات ۵

مادہ ۱- تعاریف ۵

مادہ ۲- نقش «مرکز داوری» ۷

مادہ ۳- قلمرو ۷

مادہ ۴- ابلاغ ۸

مادہ ۵- انصراف از حق ایراد ۱۰

فصل دوم - جریان داوری ۱۰

مادہ ۶- درخواست داوری ۱۰

مادہ ۷- پاسخ خوانده؛ دعوی متقابل ۱۲

مادہ ۸- قراردادهای متعدد ۱۴

مادہ ۹- ادغام ۱۵

مادہ ۱۰- الحاق ثالث ۱۶

مادہ ۱۱- معرفی نماینده ۱۸

مادہ ۱۲- استقلال شرط داوری و تعیین صلاحیت ۱۹

فصل سوم - «داور» ۲۱

مادہ ۱۳- تعداد داوران ۲۱

مادہ ۱۴- انتخاب و «نصب داور» ۲۱

مادہ ۱۵- تابعیت داور ۲۳

مادہ ۱۶- داوری چندجانبہ ۲۳

مادہ ۱۷- استقلال و بی طرفی «داور» ۲۴

مادہ ۱۸- موارد جرح «داور» ۲۵

مادہ ۱۹- تشریفات جرح ۲۶

- ماده ۲۰- «داور» جانشین ۲۷
- فصل چهارم- جریان رسیدگی ۲۸**
- ماده ۲۱- تسلیم پرونده به «داور» ۲۸
- ماده ۲۲- دستیار «داور» ۲۹
- ماده ۲۳- جلسه مدیریت پرونده ۳۰
- ماده ۲۴- لوایح کتبی و اصلاح ادعا یا دفاع ۳۰
- ماده ۲۵- تمدید مواعد زمانی تبادل لوایح ۳۱
- ماده ۲۶- «قرارنامه داوری» ۳۱
- ماده ۲۷- دستور موقت ۳۳
- ماده ۲۸- رفتار مساوی با طرفین ۳۴
- ماده ۲۹- مقر داوری و محل رسیدگی ۳۴
- ماده ۳۰- زبان داوری ۳۵
- ماده ۳۱- قانون حاکم ۳۵
- ماده ۳۲- جلسه استماع ۳۶
- ماده ۳۳- قصور در تسلیم لوایح و مدارک ۳۷
- ماده ۳۴- شهود ۳۸
- ماده ۳۵- کارشناس ۳۹
- ماده ۳۶- ختم رسیدگی ۴۱
- فصل پنجم- رأی داوری ۴۲**
- ماده ۳۷- صدور رأی داوری ۴۲
- ماده ۳۸- رأی سازشی ۴۳
- ماده ۳۹- شکل و محتوای رأی داوری ۴۳
- ماده ۴۰- ابلاغ رأی داوری ۴۴
- ماده ۴۱- مهلت صدور رأی داوری ۴۴
- ماده ۴۲- بررسی پیش نویس رأی داوری ۴۵
- ماده ۴۳- تصحیح، تفسیر رأی و رأی تکمیلی ۴۶

- ماده ۴۴- قطعیت و قابلیت اجرای رأی داوری ۴۷
- ماده ۴۵- ختم داوری ۴۸
- فصل ششم- هزینه‌های داوری ۴۹**
- ماده ۴۶- تعیین هزینه‌های داوری ۴۹
- ماده ۴۷- اتخاذ تصمیم در خصوص هزینه‌های داوری ۵۱
- فصل هفتم- مقررات متفرقه ۵۱**
- ماده ۴۸- معافیت از مسئولیت ۵۱
- ماده ۴۹- قاعده کلی ۵۱
- پیوست ۱- رسیدگی سریع ۵۴**
- ماده ۱- درخواست رسیدگی سریع ۵۴
- ماده ۲- تعداد داوران ۵۴
- ماده ۳- رسیدگی ۵۴
- ماده ۴- رأی ۵۵
- ماده ۵- هزینه‌ها ۵۵
- ماده ۶- قاعده کلی ۵۵
- پیوست ۲- داور اضطراری ۵۶**
- ماده ۱- درخواست صدور دستور موقت توسط داور اضطراری. ۵۶
- ماده ۲- نصب داور اضطراری ۵۷
- ماده ۳- جرح ۵۷
- ماده ۴- رسیدگی ۵۷
- ماده ۵- صدور دستور موقت توسط داور اضطراری ۵۸
- ماده ۶- هزینه‌ها ۵۸
- ماده ۷- قاعده کلی ۵۸

قواعد داوری مرکز داوری اتاق ایران

فصل اول - کلیات

ماده ۱- تعاریف

اصطلاحاتی که در این قواعد به کار رفته است، دارای معانی زیر است:

«آیین نامه های داخلی مرکز داوری اتاق ایران»:
آیین نامه هایی هستند که براساس ماده ۶ قانون اساسنامه مرکز داوری به تأیید هیئت مدیره مرکز داوری و به تصویب هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران رسیده‌اند.

«جلسه مجازی»: جلسه‌ای غیرحضوری است که به وسیله ابزارهای مناسب الکترونیکی برای جلسات رسیدگی داوری از راه دور، از جمله جلسه مدیریت پرونده، جلسه استماع و جلسات شور داوران، برگزار می‌شود.

«خواهان»: متقاضی داوری است که می‌تواند شامل یک یا چند خواهان باشد.

«خوانده»: طرف مقابل درخواست داوری است که می‌تواند شامل یک یا چند خوانده باشد.

«داور»: اعم از داور واحد یا هیئت داوران است، مگر آنکه با توجه به سیاق متن در قواعد داوری مرکز داوری اتاق ایران یا موافقت نامه داوری، منظور از داور، یکی از اعضای هیئت داوران باشد.

«دیوان داوری مرکز داوری»: هیئتی است که به موجب مقررات فصل پنجم از آیین‌نامه داخلی مرکز داوری در مورد تشکیلات و نحوه ارائه خدمات تشکیل می‌شود. وظایف و اختیارات این هیئت در آیین‌نامه تشکیلات مرکز داوری و همچنین در قواعد داوری مرکز داوری اتاق ایران مشخص شده است.

«سامانه ثبت الکترونیکی مرکز داوری»: عبارت است از سامانه‌ای که امکان ثبت درخواست داوری و پاسخ به آن، انجام فرایند داوری و ابلاغ رأی را فراهم می‌کند.

«قرارنامه داوری»: صورت‌جلسه‌ای است که طبق ماده ۲۶ قواعد داوری مرکز داوری اتاق ایران تنظیم می‌شود.

قواعد داوری مرکز داوری اتاق ایران: از این پس به اختصار «قواعد داوری»، عبارت است از آیین‌نامه نحوه ارائه خدمات مرکز داوری در اختلافات تجاری داخلی و بین‌المللی مصوب ۱۴۰۱/۱۱/۳۰ که داوری در کلیه اختلافات تجاری داخلی و بین‌المللی که به مرکز داوری اتاق ایران ارجاع شود، مطابق آن انجام خواهد شد.

«مرکز داوری»: عبارت است از مرکز داوری اتاق ایران که مطابق قانون اساسنامه تشکیل مرکز داوری اتاق ایران، مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۱۴ و در راستای اجرای بند (ح) ماده ۵ قانون اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران (اصلاحی مصوب ۱۳۷۳/۹/۲۵) تشکیل شده است و مطابق قانون مذکور و نیز آیین‌نامه‌های داخلی مرکز داوری اداره می‌شود و به دعوی که به آن ارجاع می‌شود رسیدگی می‌کند.

«نصب داور»: عبارت است از تأیید داور منتخب طرفین، تأیید سرداور پیشنهادی طرفین یا داوران منتخب طرفین توسط مرکز داوری و یا تعیین داور توسط مرکز داوری.

ماده ۲- نقش «مرکز داوری»

«مرکز داوری» وظایف و اختیارات خود را از طریق سازماندهی، نظارت و مدیریت جریان داوری انجام می‌دهد، بدون آنکه خود مباشرت به داوری و حل اختلاف کند.

ماده ۳- قلمرو

۱. توافق طرفین بر ارجاع اختلاف به «مرکز داوری» به‌منزله پذیرفتن «قواعد داوری» و سایر آیین‌نامه‌های داخلی مرکز داوری می‌باشد. این توافق می‌تواند ناشی از مراجعه و پیشنهاد یکی از طرفین اختلاف به داوری در «مرکز داوری» و قبول آن توسط طرف دیگر باشد.
۲. توافق طرفین بر ارجاع اختلاف به اتاق بازرگانی ایران یا اتاق‌های بازرگانی شهرستان‌ها، به‌منزله قبول طرفین بر ارجاع اختلاف خود، به «مرکز داوری» بر طبق «قواعد داوری» است.
۳. ارجاع طرفین به «قواعد داوری» به‌منزله قبول طرفین به ارجاع اختلاف خود به «مرکز داوری» بر طبق «قواعد داوری» در زمان تقدیم درخواست داوری می‌باشد.
۴. داوری در «مرکز داوری»، مطابق «قواعد داوری» لازم‌الاجرا در زمان تقدیم درخواست داوری انجام

می‌شود، مگر آنکه طرفین در زمان انعقاد موافقت‌نامه داوری به‌طور صریح توافق کرده باشند که داوری مطابق قواعد موجود در تاریخ انعقاد موافقت‌نامه داوری انجام شود.

ماده ۴- ابلاغ

۱. طرفین باید تمامی لوایح و مکاتبات خود با یکدیگر و با «داور» را همراه با ضمائم، به دبیرخانه «مرکز داوری»، با رعایت شرایط زیر تسلیم نمایند، مگر آنکه در این قواعد خلاف آن مقرر شده باشد.

الف) ارائه نسخه‌های کافی از لوایح و مکاتبات به دبیرخانه «مرکز داوری»، به تعداد طرفین اختلاف، «داور» و یک نسخه برای «مرکز داوری» در صورتی که لوایح و مکاتبات کتبی باشند.

ب) ارسال فایل لوایح و مکاتبات به پست الکترونیکی «مرکز داوری» به نشانی‌ای که در وبسایت «مرکز داوری» درج شده، یا از سال آنها از طریق «سامانه ثبت الکترونیکی مرکز داوری» به‌نحوی که سابقه ثبت ایجاد نماید.

۲. ابلاغ کلیه مکاتبات و اخطاریه‌ها می‌تواند از طریق تحویل در قبال رسید، پست اوراق، پست الکترونیکی، «سامانه ثبت الکترونیکی مرکز داوری» و یا هرگونه ابزار ارتباطات الکترونیک که متضمن ثبت و ضبط سابقه از سال و وصول به‌گیرنده باشد، انجام شود. در

موارد زیر اوراق مربوط، ابلاغ شده محسوب می‌شود:
— و وصول به مخاطب از نظر «داور» یا «مرکز داوری»
محرز باشد؛

— مخاطب بر طبق ابلاغیه مربوط، اقدامی کرده باشد؛

— مخاطب نفیاً یا اثباتاً پاسخ داده باشد؛

— ابلاغ به محلی باشد که سابقه ابلاغ داشته باشد؛

— ابلاغ در جلسه داوری واقع شود؛

— ابلاغ از طریق وصول الکترونیکی به حساب کاربری

مخاطب در «سامانه ثبت الکترونیکی مرکز داوری».

۳. تمامی مکاتبات، دستورها و درخواست‌ها، تصمیم‌ها و

قرارهایی که «داور» در جریان رسیدگی صادر یا اتخاذ

می‌نماید، از طریق دبیرخانه «مرکز داوری» به طرفین

ابلاغ می‌شود.

۴. در داوری‌هایی که به «مرکز داوری» ارجاع می‌شود،

ابلاغ کلیه اوراق و مکاتبات، توسط دبیرخانه «مرکز

داوری» انجام می‌شود.

۵. ابلاغ کلیه اوراق و مکاتبات به نشانی‌های اعلام شده

طرفین در موافقت‌نامه داوری و یا نشانی ذکر شده در

قرارداد میان طرفین و یا هر نشانی دیگری که طرفین

متعاقباً اعلام کنند، انجام خواهد شد. در صورتی که

هیچ‌یک از نشانی‌های فوق در دسترس نباشد یا امکان

ابلاغ در آن نشانی وجود نداشته باشد، ارسال اوراق به

نشانی آخرین اقامتگاه قانونی طرف داوری، یا به هر

محل دیگری که در پرونده مطروحه سابقه ابلاغ داشته

باشد، ابلاغ شده محسوب می شود.

۶. تاریخ ابلاغ مکاتبات و اختاریه‌ها، همان تاریخی است که مخاطب یا نماینده او، مکاتبات و اختاریه‌ها را دریافت کرده یا تاریخی است که مکاتبات و اختاریه‌ها مطابق بندهای ۳ تا ۵ این ماده ابلاغ شده و سابقه آن در دبیرخانه «مرکز داوری» ثبت شده باشد.

۷. مهلت‌های مقرر در «قواعد داوری» بدون احتساب روز ابلاغ و اقدام، محاسبه می شود. چنانچه روز آخر مواعد، تعطیل رسمی یا روز غیرکاری باشد، نخستین روز کاری بعد، روز اقدام محسوب خواهد شد. تعطیلات رسمی و روزهای غیر کاری، داخل در مواعد و جزو مهلت محسوب خواهد شد.

ماده ۵- انصراف از حق ایراد

در صورتی که هریک از طرفین به عدم رعایت «قواعد داوری» و یا شرایط قابل عدول موافقت‌نامه داوری، علم داشته یا نوعاً می‌بایست علم داشته باشد، سکوت اختیار کرده، داوری را ادامه دهد و فوراً ایراد خود را مطرح نکند، چنین تلقی خواهد شد که از حق ایراد صرف‌نظر کرده است.

فصل دوم- جریان داوری

ماده ۶- درخواست داوری

۱. «خواهان» باید درخواست داوری خود را به دبیرخانه «مرکز داوری» تسلیم یا در «سامانه ثبت الکترونیکی

مرکز داوری» ثبت نماید. تاریخ ثبت درخواست داوری، شروع جریان داوری در «مرکز داوری» است. برای رفع هرگونه تردید، زمان ثبت درخواست داوری در «مرکز داوری»، ابتدای شروع مدت داوری نیست.

۲. درخواست داوری باید شامل موارد زیر باشد:

الف) مشخصات کامل طرفین شامل شماره ملی برای اشخاص حقیقی و نام، شماره ثبت، شناسه ملی و کد اقتصادی برای اشخاص حقوقی، همراه با ذکر نشانی پستی و الکترونیکی و هرگونه اسناد مثبت سمت، در صورتی که دعوا به نمایندگی طرح شده باشد؛

ب) توضیح درباره ماهیت معامله یا قرارداد یا وقایعی که اختلاف در ارتباط با آن یا ناشی از آن باشد و شرح ادعا و دلایل آن؛

ج) تعیین خواسته دعوا و بهای آن؛

د) توضیح درباره موافقتنامه داوری و ارائه یک نسخه رونوشت از آن؛

ه) اظهار نظر در مورد تعداد داوران (داور واحد یا هیئت داوری سه نفره). در داوری سه نفره، «خواهان» در صورت عدم انتخاب «داور» در درخواست داوری، باید در مدت زمانی که «مرکز داوری» مشخص می‌کند، یک «داور» معرفی نماید؛

و) اظهار نظر در خصوص مقر داوری، زبان داوری و

قانون حاکم بر ماهیت اختلاف.

۳. در صورتی که درخواست داوری مطابق «قواعد داوری» نباشد یا هزینه ثبت درخواست داوری پرداخت نشده باشد، «خواهان» باید ظرف مهلتی که دبیرخانه «مرکز داوری» تعیین می‌کند نواقص را برطرف نماید. درخواست ناقص برای «مرکز داوری» تکلیفی ایجاد نمی‌کند.

ماده ۷- پاسخ خوانده؛ دعوای متقابل

۱. پس از دریافت درخواست داوری، دبیرخانه «مرکز داوری» درخواست، اسناد و مدارک ضمیمه آن را به «خوانده» ابلاغ می‌کند. «خوانده» باید ظرف ۱۰ روز در داوری‌های داخلی و ۳۰ روز در داوری‌های بین‌المللی از تاریخ دریافت درخواست داوری، پاسخ خود را که شامل اطلاعات زیر می‌باشد، به دبیرخانه «مرکز داوری» تسلیم نماید:

الف) مشخصات کامل طرفین شامل شماره ملی برای اشخاص حقیقی و نام، شماره ثبت، شناسه ملی و کد اقتصادی برای اشخاص حقوقی، همراه با ذکر نشانی پستی و الکترونیکی و هرگونه اسناد مثبت سمت، در صورتی که پاسخ یا دعوای متقابل به نمایندگی طرح شده باشد.

ب) طرح ایرادات و پاسخ به ادعاها و خواسته‌ها، بیان

دفاعیات و ارائه هرگونه دلیل و اسناد و مدارک.
(ج) اظهارنظر در خصوص مقر داوری، زبان داوری و قانون حاکم بر ماهیت اختلاف.

(د) اظهارنظر در خصوص تعداد داوران (داور واحد یا هیئت داوری سه نفره). در داوری به صورت هیئت داوری سه نفره، در صورت عدم انتخاب داور در ضمن پاسخ به درخواست داوری، «خوانده» باید در مدت زمانی که «مرکز داوری» مشخص می کند، یک «داور» معرفی نماید.

۲. دبیرخانه «مرکز داوری»، پاسخ «خوانده» به درخواست داوری را به «خواهان» ابلاغ می کند.

۳. در صورتی که «خوانده» ادعای متقابلی داشته باشد، باید ضمن پاسخ به درخواست داوری، ادعای متقابل خود را به دبیرخانه «مرکز داوری» تسلیم و ثبت نماید، مگر آنکه طرفین اختلاف و «داور» به طور صریح با دعوی متقابل بعد از پاسخ موافقت نمایند.

۴. دعوی متقابل باید شامل موارد زیر باشد:

(الف) مشخصات کامل طرفین شامل شماره ملی برای اشخاص حقیقی و نام، شماره ثبت، شناسه ملی و کد اقتصادی برای اشخاص حقوقی، همراه با ذکر نشانی پستی و الکترونیکی و هرگونه اسناد مثبت سمت، در صورتی که دعوا به نمایندگی طرح شده باشد؛

(ب) توضیح درباره ماهیت معامله یا قرارداد یا وقایعی

- که اختلاف در ارتباط با آن یا ناشی از آن باشد و شرح ادعا و دلایل آن؛
- ج) تعیین خواسته دعوا و مبلغ آن؛
- د) تو ضیح درباره موافقتنامه داوری و ارائه یک نسخه رونوشت از آن؛
- ه) اظهار نظر در خصوص مقر داوری، زبان داوری و قانون حاکم بر ماهیت اختلاف.
۵. در صورتی که درخواست ادعای متقابل مطابق «قواعد داوری» نباشد یا اینکه هزینه ثبت درخواست داوری پرداخت نشده باشد، «مرکز داوری» مهلتی را تعیین می کند تا نواقص برطرف شود. درخواست ناقص برای «مرکز داوری» تکلیفی ایجاد نمی کند.
۶. دبیرخانه «مرکز داوری»، ادعای متقابل «خوانده» را به «خواهان» ابلاغ می کند و «خواهان» باید حداکثر ظرف ۱۰ روز در داوری های داخلی و ۳۰ روز در داوری های بین المللی از تاریخ دریافت دعوی متقابل، پاسخ خود به دعوی متقابل را به دبیرخانه «مرکز داوری» تسلیم نماید.

ماده ۸- قراردادهای متعدد

۱. ادعاهای ناشی از یا در رابطه با قراردادهای متعدد می تواند تحت یک داوری مطرح گردد، مشروط بر اینکه این ادعاها براساس یک موافقتنامه داوری باشد یا در صورتی که بیش از یک موافقتنامه داوری وجود

داشته باشد، موافقت‌نامه‌های داوری قابلیت انطباق با یکدیگر را داشته باشند.

۲. چنانچه هریک از طرفین، ایراد یا ایراداتی در خصوص امکان رسیدگی توأمان به ادعاهای طرح شده تحت یک داوری طرح نمایند، داوری ادامه پیدا کرده و موضوع صلاحیت یا امکان حل و فصل توأمان ادعاها در یک داوری، توسط «داور» رسیدگی می‌گردد، مگر آنکه دبیرکل «مرکز داوری» موضوع را برای اتخاذ تصمیم، به «دیوان داوری مرکز داوری» ارجاع دهد.

ماده ۹- ادغام

۱. براساس درخواست هریک از طرفین، «مرکز داوری» می‌تواند دو یا چند داوری را که طبق «قواعد داوری» تحت رسیدگی است در یک داوری واحد ادغام نماید، مشروط بر اینکه:

(الف) طرفین با ادغام موافقت کنند، یا
(ب) تمام ادعاها بر مبنای یک موافقت‌نامه داوری یکسان طرح شده باشد، یا

(ج) ادعاها بر مبنای یک موافقت‌نامه داوری یکسان نباشد، اما موافقت‌نامه‌های داوری قابلیت انطباق با یکدیگر را داشته باشند و اختلافات ناشی از روابط حقوقی با منشأ واحد یا ناشی از معاملات مرتبط یا ناشی از یک قرارداد اصلی و قراردادهای جانبی باشند.

۲. «مرکز داوری» پس از مشورت با طرفین و «داور»

درمورد ادغام تصمیم می‌گیرد. برای اتخاذ تصمیم، وضعیت داوری‌های تحت ادغام، تأثیر ادغام بر داوری، سرعت جریان رسیدگی و سایر اوضاع و احوال در نظر گرفته می‌شود. در صورت موافقت با «ادغام»، تمامی داوری‌ها در داوری اول ادغام می‌شود، مگر آنکه طرفین طور دیگری توافق نمایند. در صورت ادغام، «مرکز داوری» می‌تواند «نصب داور» را لغو نماید.

ماده ۱۰- الحاق ثالث

۱. هرگاه شخص ثالثی در موضوع داوری برای خود به‌طور مستقل حقی قائل باشد و یا خود را در محق شدن یکی از طرفین ذی‌نفع بداند، یا چنانچه یکی از طرفین دعوا جلب شخص ثالثی را در داوری ضروری بداند، می‌تواند درخواست الحاق را به «مرکز داوری» تسلیم کند. مشروط بر اینکه:

الف) ثالثی که ملحق خواهد شد، برحسب ظاهر به موافقت‌نامه داوری ملزم باشد، یا
ب) طرفین و ثالثی که ملحق خواهد شد، با الحاق موافق باشند.

۲. پیش از نصب «داور»، در صورتی که هریک از طرفین، ایراد یا ایراداتی در خصوص درخواست الحاق طرح نماید، داوری ادامه پیدا کرده و موضوع درخواست الحاق توسط «داور» رسیدگی می‌گردد، مگر آنکه دبیر کل «مرکز داوری»، موضوع را برای اتخاذ تصمیم به «دیوان داوری»

مرکز داوری» ارجاع دهد. «دیوان داوری مرکز داوری» با در نظر گرفتن نظرات طرفین، طرف الحاقی، و همچنین اوضاع و احوال، در مورد پذیرش درخواست ورود یا جلب ثالث تصمیم‌گیری می‌نماید.

۳. در صورتی که درخواست الحاق بعد از نصب «داور» مطرح شده باشد، «داور» با در نظر گرفتن اوضاع و احوال مرتبط، از جمله وجود موافقت‌نامه داوری، زمان درخواست الحاق، تعارض منافع احتمالی و تأثیر الحاق بر جریان داوری، در خصوص درخواست الحاق تصمیم‌گیری می‌نماید.

۴. تصمیم «داور» یا «دیوان داوری مرکز داوری» در پذیرش درخواست الحاق به معنای احراز صلاحیت در خصوص طرف الحاقی نیست.

۵. در صورتی که درخواست الحاق بعد از نصب «داور» تسلیم شود، موافقت با الحاق، به منزله رضایت طرف الحاقی بر «داور» منصوب شده است. در صورتی که درخواست الحاق پس از امضای «قرارنامه داوری» تسلیم شود، طرف الحاقی باید «قرارنامه داوری» را بپذیرد، مگر آنکه طرفین و طرف الحاقی برخلاف آن توافق کنند. در صورتی که درخواست الحاق قبل از «نصب داور» تسلیم شود و «دیوان داوری مرکز داوری» الحاق را بپذیرد، «داور» بر اساس ماده ۱۶ «قواعد داوری» نصب می‌گردد.

۶. درخواست ورود ثالث مادام که ختم رسیدگی اعلام

نشده و درخواست جلب ثالث در حداقل زمان ممکن قبل یا همزمان با لایحه دفاع باید تسلیم «مرکز داوری» شود.

۷. تاریخی که درخواست الحاق توسط دبیرخانه دریافت شده است، تاریخ شروع داوری علیه طرف الحاقی تلقی می‌شود.

۸. مواد ۶ و ۷ این قواعد در مورد درخواست الحاق اعمال می‌شود.

۹. ماده ۴۶ این قواعد در مورد هزینه‌های داوری درخواست الحاق اعمال می‌گردد.

ماده ۱۱- معرفی نماینده

۱. طرفین می‌توانند نماینده یا نمایندگان خود را انتخاب و به صورت کتبی در درخواست داوری و پاسخ معرفی نمایند.

۲. نماینده باید مدارک مثبت سمت خود را به «مرکز داوری» تسلیم نماید. پس از «نصب داور»، طرفین باید مدارک مورد نیاز «داور» را جهت احراز سمت نمایندگان خود در اختیار «داور» قرار دهند. سمت نماینده در نهایت باید توسط «داور» احراز شود.

۳. انتخاب، تغییر یا افزودن نماینده توسط هریک از طرفین در جریان رسیدگی، باید فوراً به «داور» و طرف دیگر از طریق «مرکز داوری» ابلاغ گردد. پس از اعلام قبولی «داور»، چنانچه نماینده‌ای از سوی یکی از طرفین

معرفی شود که با داور منصوب‌شده تعارض منافع داشته باشد و استقلال و بی‌طرفی «داور» را خدشه‌دار سازد، «داور» می‌تواند با حضور چنین نماینده‌ای مخالفت کند. تصمیم «داور» در «دیوان داوری مرکز داوری» ظرف مدتی که دبیرخانه «مرکز داوری» تعیین می‌کند قابل اعتراض می‌باشد.

ماده ۱۲- استقلال شرط داوری و تعیین صلاحیت

۱. شرط داوری که به‌صورت جزئی از یک قرارداد باشد، به‌عنوان موافقت‌نامه مستقل تلقی می‌شود و تصمیم «داور» در خصوص بطلان، فسخ، خاتمه و ملغی‌الاثربودن اصل قرارداد، تأثیری در شرط داوری ندارد و فی‌نفسه به‌منزله بطلان یا عدم اعتبار شرط داوری مندرج در قرارداد نخواهد بود.

۲. «داور» می‌تواند درمورد حدود صلاحیت خود و همچنین درباره وجود و یا اعتبار موافقت‌نامه داوری، نفیاً و یا اثباتاً اتخاذ تصمیم نماید. ارجاع اختلافات و دعاوی به «مرکز داوری»، به‌منزله پذیرش این اختیار «داور» خواهد بود.

۳. ایراد به وجود یا اعتبار قرارداد اصلی رافع صلاحیت «داور» برای رسیدگی به چنین ایرادی نیست، مشروط بر اینکه «داور» اعتبار موافقت‌نامه داوری را احراز کند. اگر قرارداد اصلی وجود نداشته و یا باطل باشد، «داور» می‌تواند درباره حقوق طرفین رسیدگی کرده و نسبت

به ادعاها و ایرادات اتخاذ تصمیم نماید.

۴. چنانچه «خوانده» از پاسخ به درخواست داوری امتناع کند یا هریک از طرفین قبل از «نصب داور»، درمورد وجود، اعتبار یا قلمروی موافقت نامه داوری ایراد یا ایراداتی مطرح نماید، داوری ادامه خواهد یافت و «داور» درمورد موضوع صلاحیت اتخاذ تصمیم می‌نماید، مگر آنکه دبیرکل «مرکز داوری» موضوع را برای تصمیم‌گیری به «دیوان داوری مرکز داوری» ارجاع دهد.

۵. چنانچه دبیرکل، موضوع صلاحیت را به «دیوان داوری مرکز داوری» ارجاع دهد و دیوان داوری وجود موافقت‌نامه داوری را براساس ظاهر آن احراز نماید، داوری ادامه پیدا خواهد کرد بدون آنکه تصمیم «دیوان داوری مرکز داوری» مانع طرح ایراد نزد «داور» باشد. چنانچه «دیوان داوری مرکز داوری» وجود موافقت‌نامه داوری را براساس ظاهر آن احراز نکند و ایراد را وارد تشخیص دهد، عدم امکان ادامه داوری توسط دبیرخانه «مرکز داوری» به طرفین ابلاغ می‌شود. هریک از طرفین می‌تواند با مراجعه به دادگاه صالح، احراز وجود موافقت‌نامه داوری الزام‌آور را درخواست نماید.

۶. چنانچه هریک از طرفین، نسبت به وجود و یا اعتبار موافقت‌نامه داوری و یا حوزه شمول آن ایراد کند، «داور» باید پس از نصب به‌عنوان یک امر مقدماتی و قبل از ورود به ماهیت دعوا، نسبت به آن تصمیم بگیرد،

مگر آنکه طرفین در «قرارنامه داوری» توافق کرده باشند که «داور» راجع به صلاحیت و ماهیت همزمان در رأی نهائی اتخاذ تصمیم نماید.

۷. صرف تعیین «داور» و یا مشارکت در تعیین «داور» توسط هر یک از طرفین مانع از ایراد آن طرف به صلاحیت «داور» نخواهد بود. ایراد به خروج «داور» از حدود صلاحیت در جریان رسیدگی داوری، باید به محض بروز و اطلاع از آن اعلام گردد. با این وجود، در شرایط استثنایی «داور» می تواند ایراد خارج از موعد را بپذیرد.

فصل سوم - «داور»

ماده ۱۳ - تعداد داوران

طرفین در موافقت نامه داوری یا طی توافق جداگانه می توانند در مورد تعداد و نحوه انتخاب «داور» توافق کنند. در صورتی که توافقی میان طرفین وجود نداشته باشد، داوری، منفرد می باشد، مگر آنکه «مرکز داوری» با توجه به اوضاع و احوال، پیچیدگی موضوع اختلاف و خواسته مورد اختلاف، هیئت داوری سه نفره را مناسب تشخیص دهد.

ماده ۱۴ - انتخاب و نصب داور

۱. در صورتی که داوری منفرد باشد، طرفین باید مشترکاً داور واحد را ظرف ۱۰ روز از تاریخ ابلاغ اظهاریه توسط

- دبیرخانه «مرکز داوری» انتخاب نمایند. در صورتی که ظرف مهلت مقرر داور واحد انتخاب و معرفی نشود، «مرکز داوری» داور واحد را منصوب خواهد کرد.
۲. در صورتی که داوری به صورت هیئت داوری سه نفره باشد، هر یک از طرفین با دید ظرف ۱۰ روز از تاریخ ابلاغ اخطاریه توسط دبیرخانه «مرکز داوری»، یک داور انتخاب نماید. در صورتی که هر یک از طرفین اقدام به انتخاب داور خود در مهلت مقرر ننماید، «مرکز داوری» داور طرف ممتنع را نصب خواهد کرد. طرفین باید ظرف ۱۰ روز از تاریخ ابلاغ اخطاریه توسط دبیرخانه «مرکز داوری»، سرداور را انتخاب نمایند، مگر آنکه در موافقتنامه داوری روش دیگری برای انتخاب سرداور توافق شده باشد. در صورت عدم انتخاب سرداور توسط طرفین و عدم تعیین روش تعیین سرداور در موافقتنامه داوری، «مرکز داوری» سرداور را منصوب خواهد نمود.
۳. انتخاب «داور» توسط طرفین یا «نصب داور» توسط «مرکز داوری» باید از فهرست داوران «مرکز داوری» صورت گیرد. طرفین می‌توانند خارج از فهرست مذکور اقدام به معرفی «داور» نمایند، مشروط بر اینکه فرد معرفی شده دارای صلاحیت و شرایط لازم باشد و به تأیید هیئت مدیره مرکز برسد.
۴. «نصب داور» توسط «مرکز داوری»، با در نظر گرفتن شرایط مورد توافق طرفین، موضوع اختلاف، ماهیت

داخلی یا بین‌المللی اختلاف، میزان خواسته، مکان و زبان طرفین، تعداد طرفین و سایر عوامل مؤثر بر اوضاع و احوال صورت می‌گیرد.

۵. تمامی داوران، اعم از داور واحد، داوران منتخب طرفین و سرداور، بعد از تأیید توسط «مرکز داوری»، منصوب‌شده محسوب می‌گردند.

۶. دبیرخانه «مرکز داوری»، قبولی «داور» را به‌همراه اعلامیه بی‌طرفی و استقلال، موضوع ماده ۱۷ این قواعد داوری، به‌صورت کتبی به طرفین و سایر داوران ابلاغ می‌نماید. هر یک از طرفین می‌تواند ایرادات خود را ظرف ۷ روز از زمان ابلاغ و معرفی «داور» اعلام نماید.

۷. «مرکز داوری» می‌تواند «نصب داور» را تا زمان پرداخت کامل هزینه‌های درخواست‌شده به تعویق بیندازد.

ماده ۱۵- تابعیت داور

در داوری‌های بین‌المللی، داور واحد یا سرداور نباید تابعیت یکسان با هریک از طرفین اختلاف داشته باشد، مگر آنکه طرفی که تابعیت یکسان با «داور» ندارد، ایرادی نسبت به تابعیت «داور» مطرح نکند.

ماده ۱۶- داوری چندجانبه

۱. در صورتی که داوری بیش از دو طرف داشته باشد و طرف‌ها در مورد تعداد داوران توافق نکرده باشند، داوری به‌صورت هیئت داوری سه‌نفره خواهد بود، مگر آنکه «مرکز داوری» با توجه به شرایط و اوضاع و احوال،

- داوری منفرد را مناسب تشخیص دهد.
۲. چنانچه داوری به صورت هیئت داوری سه نفره باشد، تعیین داوران به ترتیب زیر خواهد بود:
- الف) «خواهان»، یک داور و در صورت تعدد، خواهانها به طور مشترک یک داور انتخاب می کنند.
- «خوانده»، یک داور و در صورت تعدد، خواندگان به طور مشترک یک داور انتخاب می کنند.
- ب) چنانچه خواهانها یا خواندگان متعدد ظرف ۱۰ روز از تاریخ اخطاریه «مرکز داوری» در مورد تعیین و معرفی داوران مشترک خود به توافق نرسند، «مرکز داوری» داور را نصب خواهد کرد.
- ج) در داوریهای چند جانبه، سرداور توسط داوران منتخب طرفین، ظرف ۱۰ روز از تاریخ اخطاریه «مرکز داوری» انتخاب می گردد. در صورت عدم توافق داوران منتخب طرفین، «مرکز داوری» سرداور را نصب خواهد کرد.

ماده ۱۷- استقلال و بی طرفی «داور»

۱. «داور» باید مستقل و بی طرف باشد. «داور» نباید در مورد اختلاف، جریان داوری و یا نتیجه آن به طرفین مشورت ارائه دهد.
۲. «داور» باید ظرف ۷ روز از زمان ابلاغ اذعان صاب، قبولی خود را اعلام نماید. همچنین، در زمان قبول سمت، اعلامیه ای مکتوب مبنی بر بی طرفی، استقلال و تخصیص زمان

کافی جهت رسیدگی را امضا کرده و به دبیرخانه «مرکز داوری» تسلیم کند. «داور» مکلف است هرگونه واقعیت یا اوضاع و احوالی را که ممکن است استقلال یا بی‌طرفی او را از نظر یک فرد معقول و متعارف با تردید مواجه سازد، در اعلامیه مذکور بیان کند.

۳. «داور» مکلف است هرگونه واقعیت یا اوضاع و احوال را که در جریان داوری حادث می‌شود و از نظر یک فرد معقول و متعارف، موجب تردید در بی‌طرفی و استقلال او می‌گردد، فوراً و به‌صورت کتبی به دبیرخانه «مرکز داوری» اعلام نماید.

۴. هرگونه تردید در خصوص تکلیف به افشای واقعیات، اوضاع و احوال و روابط موجود میان «داور» و طرفین باید به نفع افشا تفسیر شود.

ماده ۱۸ - موارد جرح «داور»

۱. «داور» در صورتی قابل جرح است که اوضاع و احوال موجود، باعث تردید موجهی نسبت به بی‌طرفی و استقلال او شود و یا فاقد اوصافی باشد که طرفین تعیین کرده‌اند.

۲. هریک از طرفین تنها به استناد دلایلی که پس از تعیین «داور» از آن مطلع شده است، می‌تواند داوری که خود انتخاب کرده یا در جریان انتخاب او مشارکت داشته، جرح کند.

۳. با توافق طرفین، «داور» می‌تواند سازش میان طرفین را

تسهیل سازد. چنین توافقی به منزله اسقاط حق جرح «داور»، به دلیل مشارکت «داور» در سازش میان طرفین و اطلاعات کسب شده توسط «داور» در جریان سازش است.

ماده ۱۹- تشریفات جرح

۱. طرفی که قصد جرح «داور» را دارد، باید ظرف ۱۰ روز از تاریخ وصول قبولی «داور»، یا در صورتی که جهات جرح «داور» بعداً در جریان داوری حادث شود، ظرف ۱۰ روز از تاریخ اطلاع از هرگونه اوضاع و احوال مذکور در ماده ۱۷ «قواعد داوری»، درخواست جرح «داور» را به «مرکز داوری» ارائه نماید.
۲. عدم جرح «داور» در مدت مقرر، به منزله اعراض از حق جرح است.
۳. درخواست جرح باید شامل دلایل جرح باشد. تاریخ ثبت درخواست جرح در دبیرخانه «مرکز داوری»، تاریخ جرح محسوب می‌گردد.
۴. پس از ثبت درخواست جرح توسط «مرکز داوری»، «داور» به جریان رسیدگی ادامه می‌دهد و اعلام درخواست جرح مانع از صدور رأی نیست.
۵. «مرکز داوری» درخواست جرح را به «داور» جرح شده، سایر داوران و طرفین ارسال می‌کند و مهلتی را برای اظهار نظر نسبت به درخواست جرح مشخص می‌نماید. نظرات به طرفین و سایر داوران ابلاغ می‌شود.

۶. در صورت عدم پذیرش جرح توسط طرف دیگر و عدم کناره‌گیری «داور» جرح شده، موضوع جرح و مکاتبات مربوط به آن جهت بررسی و اتخاذ تصمیم به «دیوان داوری مرکز داوری» ارجاع می‌گردد.

۷. در صورت پذیرفتن جرح «داور»، تصمیم «دیوان داوری مرکز داوری» باید به صورت کتبی و مدلل باشد، مگر آنکه طرفین طور دیگری توافق نمایند. تصمیم «دیوان داوری مرکز داوری» توسط دبیرخانه «مرکز داوری» به طرفین ارائه می‌شود.

۸. تصمیم «دیوان داوری مرکز داوری» در خصوص جرح «داور» قطعی و غیرقابل اعتراض است.

ماده ۲۰- «داور» جانشین

۱. در موارد ذیل، «داور» جانشین تعیین می‌گردد:

الف) فوت «داور»

ب) استعفای «داور» و پذیرش آن توسط «مرکز داوری»

ج) پذیرش جرح «داور» توسط «دیوان داوری مرکز داوری»

د) توافق تمامی طرف‌ها به برکناری و پذیرش آن توسط «مرکز داوری»

۲. در صورتی که «داور» از انجام وظایف خود، مطابق این قواعد در مدت تعیین شده امتناع ورزد یا قصور نماید، یا اقدامات لازم برای جلوگیری از تأخیر در انجام مراحل

داوری را انجام ندهد، یا در صورتی که انجام وظایف توسط «داور» غیرممکن شده باشد، «دیوان داوری مرکز داوری» می‌تواند رأیاً یا به درخواست هر یک از طرفین، «داور» را برکنار نماید. دبیرخانه «مرکز داوری» پیش از ارجاع موضوع به «دیوان داوری مرکز داوری»، فرصت معقولی — که از ۱۰ روز بیشتر نباشد — را به «داور» موردنظر، هر یک از طرفین، و سایر داوران برای اظهارنظر کتبی می‌دهد.

۳. «داور» جانشین باید براساس همان تشریفات که در مورد «نصب داور» در این قواعد مقرر گردیده، نصب شود، مگر آنکه «مرکز داوری» در شرایط استثنایی، پس از مشورت با اعضای دیگر هیئت داوران و طرفین و با در نظر گرفتن شرایط پرونده، از سایر داوران بخواهد تا جریان داوری را ادامه دهند.

۴. پس از نصب «داور» جانشین، بدون نیاز به تکرار مراحل انجام شده در داوری، رسیدگی ادامه خواهد یافت، مگر آنکه «داور» پس از دریافت نظرات طرفین تکرار تمام یا بخشی از رسیدگی را ضروری بداند.

فصل چهارم - جریان رسیدگی

ماده ۲۱ - تسلیم پرونده به «داور»

دبیرخانه «مرکز داوری» پس از اخذ قبولی «داور»، پرونده را جهت رسیدگی در اختیار «داور» قرار می‌دهد، مشروط بر آنکه هزینه‌های داوری که دبیرخانه «مرکز داوری» در

این مرحله مطالبه کرده است، پرداخت شده باشد.

ماده ۲۲- دستیار «داور»

۱. «داور» می‌تواند در جریان داوری، فردی را به‌عنوان دستیار معرفی کرده و یا از «مرکز داوری» درخواست نصب دستیار نماید. نصب دستیار «داور» به اطلاع طرفین رسانیده می‌شود و عدم ایراد هریک از طرفین به نصب دستیار «داور»، به‌منزله قبولی تلقی می‌شود.
۲. «داور» باید در خصوص وظایف دستیار خود با طرفین مشورت نماید. «داور» نباید تحت هیچ شرایطی تصمیم‌گیری را به دستیار خود واگذار نماید.
۳. «داور» باید اطمینان حاصل نماید که دستیار، در تمام مراحل مستقل و بی‌طرف باقی بماند. دستیار «داور» قبل از نصب باید اعلامیه استقلال و بی‌طرفی خود را امضا نماید و هرگونه اوضاع و احوالی که باعث تردید موجهی درباره استقلال و بی‌طرفی شود را افشا نماید.
۴. هریک از طرفین می‌تواند برکناری دستیار «داور» را با اعمال شرایط مربوط به جرح «داور» درخواست نماید. در صورتی که دستیار «داور» استعفا دهد یا «دیوان داوری مرکز داوری» دستیار داور را برکنار نماید، «داور» می‌تواند براساس مقررات این ماده، از «مرکز داوری» درخواست نصب دستیار جایگزین نماید یا خود دستیار جایگزین را معرفی نماید. برکناری دستیار «داور» مانع از ادامه جریان رسیدگی نیست.
۵. حق الزحمه دستیار «داور» با توافق «مرکز داوری» و

«داور» تعیین می‌شود.

ماده ۲۳- جلسه مدیریت پرونده

۱. «داور» هم‌زمان با تنظیم «قرارنامه داوری» یا حداکثر ظرف ۱۵ روز از تاریخ تنظیم «قرارنامه داوری»، جلسه مدیریت پرونده را برگزار می‌کند تا با طرفین در مورد مدیریت پرونده و برنامه زمان‌بندی که در نظر دارد مشورت نماید.
۲. «داور» برنامه زمان‌بندی را جداگانه تنظیم و برای طرفین و «مرکز داوری» ارسال می‌کند. هرگونه اصلاح و تغییر در برنامه زمان‌بندی باید به طرفین و «مرکز داوری» اطلاع داده شود.
۳. «داور» می‌تواند پس از مشورت با طرفین، جلسه مدیریت پرونده را به صورت مجازی برگزار نماید.

ماده ۲۴- لوائح کتبی و اصلاح ادعا یا دفاع

۱. در مدت زمانی که توسط «داور» تعیین می‌شود، «خواهان» باید لایحه خود را تسلیم کند، مگر آنکه «خواهان» لایحه خود را در درخواست داوری تسلیم کرده باشد.
۲. در مدت زمانی که توسط «داور» تعیین می‌شود، «خوانده» باید لایحه دفاع خود را تسلیم کند، مگر آنکه «خوانده» لایحه خود را در پاسخ به درخواست داوری تسلیم کرده باشد.
۳. اصلاح ادعا، دفاع یا اصلاح ادعای متقابل بعد از امضای

«قرارنامه داوری» مجاز نیست، مگر آنکه «داور» با توجه به ماهیت ادعای جدید و سایر اوضاع و احوال، آن را موجب تأخیر در رسیدگی یا تبعیض نسبت به طرف دیگر تشخیص ندهد. در هر حال، در صورت اصلاح، تکمیل ادعا یا دفاع یا ادعای متقابل، باید به طرف مقابل اجازه و مهلت پاسخ‌گویی داده شود.

ماده ۲۵- تمدید مواعد زمانی تبادل لوایح

«داور» می‌تواند مهلت‌های پیش‌بینی شده برای تبادل لوایح را تمدید کند، به‌نحوی که هر یک از طرفین بتوانند به مسئولیت و وظایف خود در جریان داوری عمل کنند. چنین تمدیدی نباید بیش از ۳۰ روز از مهلت تعیین‌شده در جدول زمان‌بندی موضوع ماده ۲۳ باشد، مگر آنکه «داور» تمدید بیش از ۳۰ روز را موجه تشخیص دهد.

ماده ۲۶- «قرارنامه داوری»

۱. «داور» مکلف است حداکثر ظرف ۲۰ روز از تاریخ تحویل گرفتن پرونده از دبیرخانه «مرکز داوری»، براساس آخرین لوایح و اظهارات طرفین و در صورت نیاز با حضور طرفین، «قرارنامه داوری» را تنظیم نماید. دبیرخانه «مرکز داوری» می‌تواند این مدت را بنا به درخواست موجه «داور»، تمدید کند.

۲. «قرارنامه داوری» باید شامل موارد زیر باشد:

الف) نام و مشخصات کامل طرفین؛ شامل نشانی و اطلاعات تماس طرفین و نمایندگان آنها؛

ب) نشانی اقامتگاه طرفین جهت ابلاغ در جریان داوری؛

ج) خلاصه‌ای از ادعاها و دفاعیات طرفین و خواسته هر یک از طرفین، تا حدودی که در این مرحله ممکن باشد، ذکر مبلغ خواسته و هرگونه ادعای دیگر شامل خواسته متقابل؛

د) در صورت امکان، تحریر محل نزاع و موضوعاتی که باید راجع به آنها تصمیم‌گیری شود؛

ه) نام و مشخصات و نشانی اقامتگاه «داور» یا داوران؛

و) مقر داوری و زبان داوری؛

ز) قانون حاکم بر ماهیت اختلاف؛

ح) ذکر اختیارات «داور»، از قبیل تفویض اختیار برای

تعیین و تمدید مدت داوری به «داور»، نحوه تعیین

کارشناس، نحوه استماع کارشناس و شهود، اختیار

صدور رأی براساس صلح و سازش یا انصاف، نحوه

صدور دستور موقت و نحوه اخذ تضمین مناسب

برای دستور موقت؛

ط) هرگونه اختیار و موضوع دیگری که برای حل و

فصل اختلاف از طریق داوری لازم باشد.

۳. «قرارنامه داوری» باید به امضای طرفین و «داور» برسد.

۴. اگر هر یک از طرفین از مشارکت در تنظیم یا از امضای

«قرارنامه داوری» امتناع کند، و یا هر یک از طرفین در

دسترس نباشد، «داور» باید «قرارنامه داوری» را پس از

امضا، جهت تأیید به دبیرخانه «مرکز داوری» تسلیم

کند. با امضای «قرارنامه داوری» مطابق این ماده یا تأیید آن توسط دبیرکل «مرکز داوری»، جریان داوری ادامه می‌یابد.

ماده ۲۲- دستور موقت

۱. در صورت درخواست هریک از طرفین، «داور»، به محض نصب و دریافت پرونده، می‌تواند در امور مربوط به موضوع اختلاف که محتاج به تعیین تکلیف فوری است، هر دستور موقتی را که مناسب تشخیص می‌دهد صادر نماید.

۲. جهت یا جهات تعیین تکلیف فوری باید در دستور موقت مشخص شود.

۳. متقاضی دستور موقت باید «داور» را متقاعد نماید که:

الف) در صورتی که دستور موقت صادر نشود، ممکن است خسارتی ایجاد شود که حتی صدور رأی نهایی هم آن را جبران نخواهد کرد یا خسارت ناشی از عدم اجرای دستور موقت، بیش از خسارت ناشی از اجرای دستور موقت برای طرف مقابل باشد.

ب) احتمال معقولی برای موفقیت متقاضی دستور موقت در ماهیت دعوا وجود دارد. متقاضی دستور موقت باید این واقعیت را در نظر بگیرد که صرف وجود این احتمال، تأثیری بر تشخیص «داور» و اتخاذ تصمیمات بعدی در ماهیت دعوا نخواهد داشت.

۴. «داور» می‌تواند مقرر نماید که متقاضی دستور موقت، تأمین مناسبی به منظور جبران خسارت ناشی از اجرای دستور موقت، نزد «مرکز داوری» بگذارد.
۵. مراجعه به محاکم دادگستری و درخواست دستور موقت قبل از داوری یا حین داوری به معنای عدول از موافقت نامه داوری و یا نقض آن نیست و مانع از رسیدگی داوری نخواهد شد. تقاضای دستور موقت از محاکم دادگستری توسط هریک از طرفین و نیز دستور صادره باید توسط متقاضی و بدون تأخیر به دبیرخانه «مرکز داوری» اطلاع داده شود.
۶. طرفین می‌توانند پیش از «نصب داور» بر مبنای ضوابط مندرج در پیوست دوم این قواعد، از «مرکز داوری» درخواست نصب «داور اضطراری» نمایند.

ماده ۲۸- رفتار مساوی با طرفین

رفتار «داور» با طرفین باید با رعایت مساوات، بی‌طرفی و منصفانه باشد و با لحاظ کردن مدت داوری، به هر کدام از آنان فرصت معقول براساس جدول زمان‌بندی که در جلسه مدیریت پرونده تهیه می‌گردد برای طرح ادعا یا دفاع و ارائه دلایل داده شود.

ماده ۲۹- مقر داوری و محل رسیدگی

۱. در داوری‌های بین‌المللی، در صورت عدم تعیین مقر داوری توسط طرفین یا چنانچه مقر داوری مبهم تعیین شده باشد، «دیوان داوری مرکز داوری»، مقر داوری را با توجه

به اوضاع و احوال و شرایط پرونده تعیین می‌نماید یا تعیین مقر داوری را به «داور» ارجاع می‌دهد.

۲. «داور» می‌تواند جلسات شور، استماع طرفین، شهود، کارشناسان، بازرسی کالا، اسناد و مدارک را در هر محلی که مقتضی بداند تشکیل دهد، مگر آنکه طرفین طور دیگری توافق کرده باشند. در هر صورت، رأی داوری در مقر داوری صادر خواهد شد، حتی اگر جلسه استماع به صورت «مجازی» برگزار شده باشد.

ماده ۳۰- زبان داوری

۱. در صورت عدم تعیین زبان داوری توسط طرفین، «داور» با مشورت با طرفین و با توجه به قرارداد و اوضاع و احوال پرونده، زبان داوری را تعیین می‌کند.

۲. در صورتی که اسناد و مدارک مورداستناد به زبان دیگری باشد، طرفی که چنین مدارکی را ارائه و به آن استناد می‌کند، مکلف است ترجمه مدارک را براساس زبان داوری تهیه و تسلیم کند، مگر آنکه «داور» ترجمه رسمی آنها را لازم بداند.

۳. پیش از «نصب داور»، در صورتی که طرفین در مورد زبان داوری توافق نکرده باشند، «مرکز داوری» با مشورت طرفین و با توجه به قرارداد و اوضاع و احوال پرونده، زبان داوری را تعیین می‌کند.

ماده ۳۱- قانون حاکم

۱. «داور» مکلف است براساس قانون حاکم و یا قواعد

- حقوقی قابل اعمال رأی صادر کند.
۲. در داوری‌های بین‌المللی، در صورت عدم تعیین قانون توسط طرفین، «داور» قانونی را که به موجب قواعد حل تعارض مناسب تشخیص می‌دهد اعمال خواهد کرد.
۳. تعیین قانون یک کشور به هر نحو که صورت گیرد، به‌منزله ارجاع به قوانین ماهوی آن کشور است و شامل قواعد حل تعارض آن نمی‌شود، مگر طرفین طور دیگری توافق کرده باشند.
۴. «داور» مکلف است در کلیه موارد، مطابق مفاد قرارداد تصمیم بگیرد و عرف و عادت تجاری مربوط را رعایت کند.
۵. «داور» در صورتی حق دارد در ماهیت دعوا براساس کدخدانمنشی و انصاف رأی صادر کند که طرفین به‌طور صریح چنین اختیاری به او داده باشند.

ماده ۳۲ - جلسه استماع

۱. «داور» باید در صورت صلاحدید یا با درخواست هریک از طرفین، تشکیل جلسه رسیدگی را با اخطار قبلی از طریق دبیرخانه «مرکز داوری» به اطلاع طرفین برساند. در صورتی که طرفین درخواست جلسه استماع نکنند و «داور» نیز آن را ضروری نداند، می‌تواند براساس لوایح و اسناد موجود در پرونده، رسیدگی و رأی صادر کند.
۲. «داور» می‌تواند جهت تسهیل رسیدگی، موضوعات یا سؤالاتی را برای طرح در جلسه رسیدگی تعیین کرده و

- از طریق دبیرخانه «مرکز داوری» برای طرفین ارسال کند.
۳. جلسات رسیدگی غیرعلنی است، مگر آنکه طرفین به طور کتبی برخلاف آن توافق کنند.
۴. افرادی که در داوری نقش و سمتی ندارند نمی‌توانند بدون موافقت طرفین و «داور» در جلسه رسیدگی شرکت کنند.
۵. چنانچه هریک از طرفین بدون عذر موجه از شرکت در جلسه رسیدگی امتناع کند، «داور» می‌تواند جلسه رسیدگی را برگزار کند.
۶. «داور» می‌تواند در طول جریان رسیدگی، از طرفین بخواهد لوایح یا ادله و مستندات تکمیلی ارائه کنند یا طرفین را برای ارائه توضیحات دعوت نماید.
۷. «داور» می‌تواند با ذکر دلایل موجه، تمام یا بخشی از جریان رسیدگی را به صورت مجازی برگزار نماید، مگر آنکه طرفین خلاف آن توافق کرده باشند یا «مرکز داوری» دلایل «داور» را موجه تشخیص ندهد.

ماده ۳۳- قصور در تسلیم لوایح و مدارک

۱. چنانچه «خواهان» بدون عذر موجه، لوایح و ادله خود را ظرف مهلت مقرر تسلیم نکند و «داور» با اخذ توضیح از «خوانده» هم نتواند رأی دهد، قرار ابطال درخواست داوری صادر خواهد شد.
۲. در صورتی که «خوانده» لایحه دفاع ارائه ندهد، همچنین

در صورتی که «خواهان» از ارائه لایحه در پاسخ به دعوی متقابل «خوانده» خودداری کند، بدون اینکه این اقدامات به خودی خود به معنای قبول ادعای «خواهان» یا ادعای متقابل «خوانده» تلقی شود، «داور» براساس مدارک موجود در پرونده رسیدگی کرده و تصمیم مقتضی را خواهد گرفت.

۳. عدم شرکت هریک از طرفین در هریک از مراحل داوری مانع جریان داوری نخواهد شد. اگر هریک از طرفین با وجود ابلاغ، از حضور در جلسه استماع و یا ارائه اسناد و مدارک و ادله مورد استناد خود ظرف مهلت مقرر، خودداری کند، «داور» می‌تواند براساس مدارک موجود رسیدگی کرده و تصمیم مقتضی را اتخاذ نماید. در صورتی که هیچ‌یک از طرفین، با وجود دعوت قبلی، بدون ارائه دلایل کافی برای ارائه توضیح، حاضر نشوند و «داور» هم نتواند بدون این توضیحات، در ماهیت دعوا تصمیم بگیرد، قرار ابطال درخواست داوری صادر خواهد شد.

ماده ۳۴ - شهود

۱. در صورتی که هریک از طرفین جهت اثبات ادعا یا مدافعات خود به شهادت شهود استناد کند، باید قبل از تشکیل جلسه استماع، نام و مشخصات شهود، موضوع شهادت ایشان و ارتباط آن با موضوع داوری را به صورت کتبی تسلیم کند. در صورت احراز تأثیر مودای شهادت

شهود و ارتباط آن با موضوع دعوا، «داور» جلسه‌ای تعیین می‌کند و از طرفین و شهود جهت استماع شهادت دعوت به عمل می‌آورد. به طرف استنادکننده به شهادت شهود، تذکر داده می‌شود که شهود را در جلسه استماع حاضر کند. در صورت عدم حضور شهود بدون عذر موجه، شهادت شهود از عداد دلایل استنادکننده خارج می‌شود.

۲. شهادت شهود می‌تواند به صورت شهادت‌نامه کتبی امضا شده که صحت امضای شهود قابل احراز باشد، تسلیم گردد.

۳. هریک از طرفین می‌تواند در جلسه استماع و رسیدگی، تحت نظارت «داور» از شهود خود یا شهود طرف مقابل پرسش‌هایی را که مرتبط با قضیه باشد، مطرح نماید و «داور» نیز می‌تواند رأساً پرسش‌هایی را از شهود به عمل آورد. ارزیابی ارزش اثباتی شهادت شهود یا شهادت‌نامه کتبی با «داور» است.

ماده ۳۵ - کارشناس

۱. «داور» می‌تواند در مواردی که لازم بداند رأساً و یا به درخواست هریک از طرفین، موضوع را به کارشناس یا هیئت کارشناسی ارجاع دهد. «داور» بعد از مشورت با طرفین، قرار کارشناسی را تنظیم کرده و یک نسخه از آن را به کارشناس و طرفین ابلاغ می‌کند.

۲. طرفین با ارجاع اختلاف خود به «مرکز داوری» موافقت

- می‌نمایند که تشخیص ضرورت ارجاع امر به کارشناس بر عهده «داور» است. طرفین نمی‌توانند نسبت به ارجاع یا عدم ارجاع امر به کارشناس اعتراض نمایند.
۳. هر یک از طرفین باید هرگونه اطلاعات مرتبط را در اختیار کارشناس و طرف مقابل قرار دهد و موجبات دسترسی کارشناس را به مدارک مربوط، کالا یا سایر اموال و امکانه برای انجام معاینه و بازمینی، فراهم آورد. هرگونه اختلاف میان کارشناس و طرفین در خصوص اطلاعات لازم و اسناد و کالاها باید به «داور» ارجاع شود.
۴. نظریه کارشناسی به طرفین ابلاغ می‌شود تا چنانچه اظهارنظری در خصوص آن دارند، ظرف ۱۰ روز از تاریخ ابلاغ، اعلام نمایند. «داور» می‌تواند این مهلت را به درخواست هریک از طرفین برای یک بار تمدید نماید. طرفین مجاز هستند تا اسنادی را که کارشناس برای تهیه گزارش به آنها استناد نموده است بررسی نمایند.
۵. در صورتی که «داور» لازم بداند، می‌تواند از کارشناس نظریه تکمیلی بخواهد. بعد از دریافت گزارش کتبی کارشناس، در صورت درخواست یکی از طرفین یا در صورتی که «داور» لازم بداند، کارشناس باید پس از تقدیم گزارش کتبی برای ادای توضیح و پاسخ به سؤالات «داور» و طرفین در جلسه استماع شرکت کند.
۶. هریک از طرفین می‌تواند در مقام توجیه ادعا یا دفاع، به هزینه خود رأیاً مبادرت به اخذ نظر کارشناس کند و

نظریه کارشناس را همراه با لایحه تسلیم کند و یا کارشناس موردنظر خود را برای ارائه نظریه کارشناسی در جلسه رسیدگی به هزینه خود، معرفی کند. ارزیابی ارزش اثباتی نظریه کارشناس منتخب هریک از طرفین، با «داور» است.

۷. حق الزحمه کارشناس با توجه به تعرفه‌های مربوط تعیین می‌شود و هنگام صدور رأی جزو هزینه‌های داوری محسوب خواهد شد. در صورتی که کارشناسی به درخواست طرفین باشد، حق الزحمه و هزینه‌های کارشناسی باید توسط متقاضی نظر کارشناسی پرداخت شود و در صورت عدم پرداخت در مدت معین، «داور» می‌تواند ارزش این دلیل کارشناسی را ارزیابی کرده یا آن را با توجه به اوضاع و احوال از عداد دلایل خارج نماید. هرگاه کارشناسی به تشخیص و نظر «داور» باشد و «داور» نتواند بدون انجام کارشناسی رسیدگی و تصمیم‌گیری نماید، پرداخت دستمزد و هزینه‌های کارشناسی به‌طور مساوی بر عهده طرفین است. چنانچه طرفین دستمزد و هزینه کارشناسی را نپردازند و «داور» هم نتواند بدون انجام کارشناسی رسیدگی و تصمیم‌گیری نماید، درخواست داوری رد خواهد شد.

ماده ۳۶ - ختم رسیدگی

۱. «داور» مکلف است پیش از صدور رأی و در اولین فرصت ممکن، پس از احراز اینکه طرفین از فرصت

کافی و معقول برای ارائه دفاعیات برخوردار شده‌اند، و با رعایت مفاد ماده ۴۱ این قواعد ختم رسیدگی را به دبیرخانه «مرکز داوری» اعلام نماید. دبیرخانه «مرکز داوری» ختم رسیدگی را به طرفین اعلام می‌نماید. پس از اعلام ختم رسیدگی هیچ لایحه یا دلیل و مدرک جدیدی قابل طرح و ارائه نخواهد بود.

۲. «داور» مکلف است حداکثر ظرف ۳۰ روز پس از اعلام ختم رسیدگی، پیش‌نویس رأی داوری را قبل از امضاء، جهت اعمال مقررات ماده ۴۲ «قواعد داوری» به دبیرخانه «مرکز داوری» تسلیم کند. در صورت نیاز به مهلت بیشتر، «داور» می‌تواند با ذکر دلیل و موجبات تأخیر، مدت مذکور را با موافقت «مرکز داوری» به مدت ۱۵ روز تمدید نماید.

۳. «داور» می‌تواند در صورت تعدد دعاوی با تفکیک دعوایی که آماده صدور رأی با شد، نسبت به آن ختم رسیدگی را اعلام کرده و مبادرت به صدور رأی نماید و رسیدگی را نسبت به دعوا یا دعاوی دیگر ادامه دهد.

فصل پنجم - رأی داوری

ماده ۳۷ - صدور رأی داوری

۱. اخذ تصمیم توسط هیئت داوران با اکثریت آرا معتبر است. در صورتی که اکثریت حاصل نشود، سرداور به تنهایی رأی صادر خواهد کرد.
۲. در صورت امتناع یا قصور «داور» از امضای رأی داوری،

امضای اکثریت داوران و در صورت عدم تحقق اکثریت، امضای سرداور کافی خواهد بود، مشروط بر اینکه علت عدم امضای اعضای دیگر هیئت داوران، در رأی ذکر شود. نظر مخالف یا جداگانه هر «داور» به رأی ضمیمه می‌شود.

ماده ۳۸- رأی سازشی

چنانچه بعد از تسلیم پرونده به «داور»، طرفین اختلافات خود را از طریق سازش فیصله دهند، «داور» به درخواست طرفین می‌تواند مراتب سازش را، به صورت رأی سازشی صادر نماید. رأی سازشی که به صورت فوق صادر می‌شود، برای طرفین قطعی و لازم‌الاجرا است.

ماده ۳۹- شکل و محتوای رأی داوری

۱. رأی داوری باید کتبی باشد و توسط «داور» امضا گردد.
۲. رأی «داور» شامل مقدمه، خلاصه جریان رسیدگی، متن رأی داور و بخش اجرایی رأی به شرح زیر است:
 - الف) مقدمه رأی شامل شماره پرونده، شماره و تاریخ رأی و مقر، مشخصات و نشانی طرفین، نام «داور» و خواسته دعوا خواهد بود.
 - ب) خلاصه جریان رسیدگی، شامل خلاصه‌ای است از اظهارات طرفین و مذاکرات جلسه یا جلسات استماع و اقداماتی که به منظور احراز واقعیات صورت گرفته است.
 - ج) متن رأی، شامل ذکر موضوع دعوا یا دعاوی،

خواسته و ادله‌ای که رأی بر آنها مبتنی است، مگر آنکه طرفین توافق کرده باشند که دلایل رأی ذکر نشود یا رأی سازشی براساس ماده ۳۸ «قواعد داوری» باشد یا براساس اختیار «داور» مبتنی بر صلح و سازش صادر شده باشد.

د) بخش اجرایی رأی، شامل تصمیمات منجز و مشخص «داور» نسبت به خواسته و اقداماتی که طرف‌های دعوا باید مطابق این بخش از رأی به عمل آورند.

ه) رأی داوری باید حاوی تاریخ و مقر داوری باشد.
۳. «داور» می‌تواند در خصوص بخشی از خواسته مبادرت به صدور رأی جزئی نماید و رسیدگی به سایر خواسته‌ها را ادامه دهد.

ماده ۴۰- ابلاغ رأی داوری

۱. رأی داوری به صورت حضوری، از طریق پست یا از طریق «سامانه ثبت الکترونیکی مرکز داوری» به اصحاب دعوا ابلاغ می‌گردد، مشروط بر اینکه کلیه هزینه‌های داوری پرداخت شده باشد.

۲. طرفین با ارجاع اختلاف خود به «مرکز داوری» و با ابلاغ رأی داوری مطابق ترتیبات مذکور در «قواعد داوری»، از ابلاغ رأی به سایر شیوه‌ها صرف نظر می‌کنند.

ماده ۴۱- مهلت صدور رأی داوری

۱. در داوری‌های داخلی، مدت داوری سه ماه از تاریخ

قبولی «داور» و اطلاع به طرفین است، مگر آنکه طرفین طور دیگری توافق کرده باشند. تمدید مدت مذکور ولو کراراً، با توافق طرفین بلامانع است. طرفین می‌توانند اختیار تمدید مدت داوری را به «داور» اعطا کنند.

۲. در داوری‌های داخلی، انتخاب «مرکز داوری» توسط طرفین در موافقت‌نامه داوری به‌منزله موافقت طرفین با تمدید مدت تا دو ماه دیگر توسط دبیر کل «مرکز داوری» می‌باشد.

۳. در داوری‌های بین‌المللی، مهلت صدور رأی داوری تابع قانون مقر داوری است.

ماده ۴۲- بررسی پیش‌نویس رأی داوری

به‌منظور بررسی و حصول اطمینان از رعایت تشریفات قانونی و نیز «قواعد داوری»، «داور» باید ۱۵ روز قبل از امضای رأی، پیش‌نویس آن را به دبیرخانه «مرکز داوری» تسلیم نماید و دبیرخانه مرکز با رعایت مقررات فصل پنجم از آیین‌نامه داخلی مرکز درمورد نحوه ارائه خدمات و تشکیلات مرکز داوری، پیش‌نویس را در «دیوان داوری مرکز داوری» مطرح کند. «دیوان داوری مرکز داوری» می‌تواند بدون آنکه در آزادی عمل و اختیارات «داور» از نظر تصمیم‌گیری مداخله کند، توجه «داور» را به شکل و یا ماهیت رأی جلب کند. «داور» در قبول یا رد نکات ماهوی مخیر است، لکن مکلف است نظرات «دیوان داوری

مرکز داوری» درباره شکل رأی را رعایت کند. پس از تأیید پیش‌نویس رأی توسط «دیوان داوری مرکز داوری»، «داور» مجاز به امضای آن می‌باشد.

ماده ۴۳- تصحیح، تفسیر رأی و رأی تکمیلی

۱. در داوری‌های داخلی، در صورتی که «داور» رأی متوجه شود که تصحیح رأی ضروری است، باید با رعایت قانون مقر داوری اتخاذ تصمیم نماید. هریک از طرفین نیز می‌تواند با رعایت قانون مقر داوری، ظرف ۲۰ روز از تاریخ ابلاغ رأی، درخواست اصلاح نگارشی، تایپی، اشتباه در محاسبه یا اشتباهات مشابه یا تفسیر و رفع ابهام از رأی و یا درخواست رأی تکمیلی نسبت به ادعایی که اقامه شده ولی در رأی مسکوت مانده را مطرح کند. درخواست اصلاح یا تفسیر رأی یا صدور رأی تکمیلی باید در یک درخواست واحد به دبیرخانه «مرکز داوری» تسلیم شود و دبیرخانه «مرکز داوری» آن را به طرف مقابل ابلاغ می‌کند. طرف دیگر داوری می‌تواند نظرات خود را ظرف ۱۰ روز از ابلاغ درخواست اعلام نماید. «داور» مکلف است ظرف ۲۰ روز از تاریخ درخواست مذکور نسبت به آن اتخاذ تصمیم نماید.
۲. در داوری‌های بین‌المللی، در صورتی که «داور» رأی متوجه شود که تصحیح یا رفع ابهام رأی ضروری است، ظرف ۳۰ روز از زمان صدور رأی نسبت به صدور رأی اصلاحی یا تفسیری اقدام می‌کند. هریک از طرفین می‌تواند با رعایت قانون مقر داوری، ظرف ۳۰ روز از

تاریخ ابلاغ رأی درخواست اصلاح نگارشی، تایپی، اشتباه در محاسبه یا اشتباهات مشابه یا تفسیر و رفع ابهام از رأی یا درخواست رأی تکمیلی نسبت به ادعایی که اقامه شده ولی در رأی مسکوت مانده را مطرح کند. درخواست اصلاح یا تفسیر رأی یا صدور رأی تکمیلی باید در یک درخواست واحد به دبیرخانه «مرکز داوری» تسلیم شود و دبیرخانه «مرکز داوری» آن را به طرف مقابل ابلاغ می‌کند. طرف دیگر داوری می‌تواند نظرات خود را ظرف ۱۵ روز از ابلاغ درخواست اعلام نماید. «داور» مکلف است ظرف ۳۰ روز از تاریخ درخواست اصلاح و تفسیر و ظرف ۶۰ روز از تاریخ درخواست رأی تکمیلی، اتخاذ تصمیم نماید.

۳. در صورت درخواست اصلاح یا تفسیر رأی توسط هریک از طرفین، «داور» باید فقط به موارد ذکر شده توسط درخواست کننده رسیدگی کند.

۴. مقررات مواد ۳۷، ۳۹، ۴۰، ۴۲، ۴۴ «قواعد داوری» در مورد رأی اصلاحی، تفسیری یا تکمیلی نیز لازم‌الاجرا است.

ماده ۴۴- قطعیت و قابلیت اجرای رأی داوری

۱. رأی «داور» قطعی است و پس از ابلاغ، طبق مقررات قانونی لازم‌الاجرا است.

۲. با پذیرش داوری از طریق «مرکز داوری»، طرفین متعهد می‌شوند که رأی داوری صادره را قطعی و لازم‌الاجرا دانسته و بدون تأخیر اجرا نمایند.

ماده ۴۵ - ختم داوری

داوری در موارد زیر خاتمه یافته یا متوقف می‌شود:

۱. صدور رأی.
۲. استرداد دعوا توسط «خواهان»، مگر آنکه «خوانده» با ذکر دلایل موجه به آن اعتراض نماید و «داور» برای «خوانده» نفع قانونی و موجهی در ادامه داوری احراز کند.
۳. عدم امکان و یا عدم لزوم ادامه رسیدگی به هر دلیل دیگر به تشخیص «داور». در این صورت، «داور»، نظر خود مبنی بر خاتمه داوری را به «مرکز داوری» و طرفین اطلاع می‌دهد. طرفین می‌توانند ظرف ۱۵ روز از تاریخ ابلاغ، اعتراض خود را به «داور» اعلام کنند. تصمیم «داور» قابل اعتراض در «دیوان داوری مرکز داوری» می‌باشد.
۴. توافق طرفین بر ختم رسیدگی داوری. در این صورت، طرفین باید توافق خود را به «مرکز داوری» و «داور» اطلاع دهند.
۵. فوت یا حجر یکی از طرفین دعوا.
۶. در داوری‌های داخلی، در صورت صدور حکم ورشکستگی یکی از طرفین دعوا که شخص حقوقی باشد، مطابق مقررات قانون تجارت تا تعیین مدیر تصفیه، داوری متوقف می‌گردد. در داوری‌های بین‌المللی موضوع تابع مقررات حاکم است.

فصل ششم - هزینه‌های داوری

ماده ۶-۶ - تعیین هزینه‌های داوری

۱. هزینه‌های داوری شامل هزینه ثبت درخواست داوری، هزینه‌های اداری «مرکز داوری»، حق الزحمه «داور» و هزینه‌های «داور» مانند هزینه سفر، حق الزحمه و هزینه کارشناسی و سایر هزینه‌ها و مخارج متعارف حقوقی است که جریان داوری ایجاد می‌کند.
۲. پس از وصول درخواست داوری طبق «قواعد داوری»، دبیرخانه «مرکز داوری»، با توجه به مبلغ و نوع خواسته، هزینه‌های داوری را طبق تعرفه مندرج در آیین نامه هزینه‌های داوری تعیین و به طرفین ابلاغ می‌کند و هم‌زمان از «خواهان» مطالبه می‌نماید که ظرف ۱۰ روز، مبلغی را به‌عنوان پیش‌پرداخت هزینه‌ها به دبیرخانه مرکز بپردازد. مبلغ پیش‌پرداخت که «خواهان» می‌پردازد، بابت سهم او از هزینه‌های قطعی داوری منظور و کسر خواهد شد.
۳. میزان پیش‌پرداخت با توجه به هزینه‌های داوری طبق آیین نامه هزینه‌های داوری و شرایط پرونده تعیین می‌گردد.
۴. «مرکز داوری» می‌تواند هزینه‌های داوری را با توجه به تغییر مبلغ، نوع خواسته و پیچیدگی ماهیت اختلاف در طول داوری افزایش دهد.
۵. مگر در مواردی که طرفین طور دیگری توافق کرده‌اند،

پرداخت هزینه‌های داوری در «مرکز داوری» به تساوی بر عهده «خواهان» و «خوانده» است و باید تا زمان امضای «قرارنامه داوری»، به دبیرخانه مرکز پرداخت شود. در مواردی که دعوی متقابل مطرح شود، هزینه‌ها به تساوی خواهد بود، مگر در موارد استثنایی که دبیرکل با توجه به شرایط و اوضاع و احوال پرونده، مبلغ هزینه‌های داوری بابت هریک از دعوی اصلی و متقابل را جداگانه تعیین نماید.

۶. چنانچه هریک از طرفین سهم خود بابت هزینه‌های داوری را پرداخت نکند، طرف دیگر می‌تواند برای جلوگیری از تعلیق یا خاتمه داوری، به‌عنوان جایگزین طرف ممتنع اقدام به پرداخت نماید.

۷. چنانچه طرفین از پرداخت هزینه‌های داوری ظرف مهلت مقرر امتناع کنند، دبیرکل «مرکز داوری» باید مهلتی را که کمتر از ۱۰ روز نباشد برای پرداخت هزینه‌ها، تعیین نماید. در صورت عدم پرداخت، «داور» می‌تواند داوری را نسبت به کل یا بخشی از ادعاهای طرفین خاتمه دهد.

۸. عدم پرداخت هزینه‌های داوری ظرف مهلت مقرر در بند ۴۶-۷ به‌منزله استرداد درخواست مربوط به دعوی اصلی یا متقابل است که برای آن هزینه‌ای مطالبه ولی پرداخت نشده است.

ماده ۴۷- اتخاذ تصمیم در خصوص هزینه‌های داوری
«داور» باید ضمن رأی داوری، در مورد هزینه‌های داوری و نحوه تسهیم آن بین طرفین، اتخاذ تصمیم نماید. «داور» رفتار طرفین را در پیشبرد داوری به نحوی که از نظر اقتصادی به صرفه باشد در نظر خواهد گرفت. در صورت توافق طرفین درباره نحوه تسهیم هزینه‌ها، «داور» باید آن را لحاظ نماید.

فصل هفتم - مقررات متفرقه

ماده ۴۸- معافیت از مسئولیت
مسئولیت دبیرکل، کارکنان «مرکز داوری»، اعضای «دیوان داوری مرکز داوری»، «داور» و داور اضطراری، از حیث اجرای مقررات مربوط به داوری، تحت «قواعد داوری» و سایر آیین‌نامه‌های «مرکز داوری» همان است که به موجب قوانین مربوط مقرر شده است و مسئولیت دیگری متوجه ایشان نخواهد بود.

ماده ۴۹- قاعده کلی
در مواردی که در «قواعد داوری» اختیارات یا وظایفی برای «مرکز داوری» پیش‌بینی شده است، اعمال یا انجام آن بر عهده دبیرکل مرکز است، مگر آنکه انجام آن طبق «قواعد داوری» و سایر آیین‌نامه‌های مرکز بر عهده «دیوان داوری مرکز داوری» باشد. نسبت به موضوعاتی که در این «قواعد داوری» به‌طور صریح تعیین تکلیف نشده باشد، «مرکز

داوری»، «دیوان داوری مرکز داوری» و «داور»، برحسب مورد، مطابق قانون اساسنامه تشکیل مرکز داوری مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۱۴ و قوانین لازم‌الاجرا در خصوص داوری تجاری بین‌المللی و داخلی و همچنین روح این قواعد داوری عمل خواهند کرد.

زمان لازم‌الاجرا شدن

این آیین‌نامه در اجرای ماده ۶ قانون اساسنامه مرکز داوری اتاق ایران مصوب ۱۴ بهمن ۱۳۸۰، در ۴۹ ماده و ۲ پیوست در تاریخ ۱۴۰۱/۱۰/۰۴ در هیئت مدیره مرکز داوری اتاق ایران تأیید گردید و در تاریخ ۱۴۰۱/۱۱/۳۰ به تصویب هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران رسید و جایگزین آیین‌نامه نحوه ارائه خدمات مرکز داوری در مورد حل و فصل اختلافات تجاری داخلی مصوب ۱۳۸۶/۰۸/۲۷ هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران گردید. این آیین‌نامه از تاریخ ۱۴۰۲/۰۲/۳۰ لازم‌الاجرا است.

پیوست ۱- رسیدگی سریع

ماده ۱- درخواست رسیدگی سریع

۱. هریک از طرفین می‌تواند هم‌زمان با درخواست داوری و حداکثر تا زمان «نصب داور» از «مرکز داوری» درخواست رسیدگی سریع نماید، مشروط بر اینکه:
(الف) مبلغ خواسته واقعی شامل مجموع مبالغ دعوای اصلی و متقابل بیش از ده میلیارد ریال در داوری‌های داخلی، یا بیش از یکصد هزار یورو در داوری بین‌المللی نباشد و
(ب) طرفین به‌طور صریح بر رسیدگی سریع توافق کنند.
۲. «مرکز داوری» می‌تواند با توجه به شرایط و اوضاع و احوال، از جمله ماهیت و پیچیدگی پرونده و نوع و تقویم خواسته، درخواست رسیدگی سریع را نپذیرد و یا پس از مشورت با داور، جریان داوری رسیدگی سریع را متوقف کرده و «قواعد داوری» را اعمال نماید.

ماده ۲- تعداد داوران

- رسیدگی سریع توسط داور واحد انجام می‌شود. در صورتی که موافقت‌نامه داوری تعداد داوران را بیش از یک نفر ذکر کرده باشد، طرفین با موافقت بر رسیدگی سریع، از داوری از طریق هیئت عدول می‌کنند.

ماده ۳- رسیدگی

۱. ماده ۲۶ «قواعد داوری» مربوط به «قرارنامه داوری»، در مورد رسیدگی سریع اعمال نمی‌شود.
۲. جلسه مدیریت پرونده براساس ماده ۲۳ «قواعد داوری»،

باید به محض تسلیم پرونده به «داور»، برگزار شود. «مرکز داوری» ممکن است این مهلت را بنا به درخواست مستدل «داور»، یا به تشخیص خود، در صورت لزوم تمدید کند.

۳. در رسیدگی سریع، جلسه استماع برگزار نمی‌شود، مگر آنکه طرفین، خلاف آن توافق کنند یا «داور»، برگزاری جلسه استماع را ضروری تشخیص دهد.

۴. در رسیدگی سریع، «مرکز داوری» و «داور» می‌توانند مواعد را کاهش دهند.

ماده ۴- رأی

در داوری‌های داخلی، رأی باید ظرف ۲ ماه و در داوری‌های بین‌المللی، ظرف ۴ ماه از تاریخ قبولی «داور» صادر شود و این مدت قابل تمدید نیست. در صورت عدم امکان صدور رأی در این مدت، «مرکز داوری» می‌تواند اعمال قواعد رسیدگی سریع را متوقف کرده و «قواعد داوری» را اعمال نماید.

ماده ۵- هزینه‌ها

هزینه داوری برای رسیدگی سریع براساس آیین‌نامه هزینه‌های «مرکز داوری» تعیین می‌شود.

ماده ۶- قاعده کلی

در موضوعاتی که به‌طور صریح در این پیوست پیش‌بینی نشده‌اند، «دیوان داوری مرکز داوری» و «داور» باید براساس «قواعد داوری» عمل کنند.

پیوست ۲- داور اضطراری

ماده ۱- درخواست صدور دستور موقت توسط داور اضطراری

۱. هریک از طرفین که نیاز فوری به دستور موقت مطابق ماده ۲۷ این قواعد داشته باشد، می‌تواند تا قبل از «نصب داور»، درخواست خود برای نصب داور اضطراری و صدور دستور موقت توسط داور اضطراری را به «مرکز داوری» تسلیم نماید، مگر آنکه طرفین خلاف آن توافق کنند.

۲. درخواست صدور دستور موقت توسط داور اضطراری باید شامل موارد زیر باشد:

الف) مشخصات کامل طرفین شامل شماره ملی برای اشخاص حقیقی و نام، شماره ثبت، شناسه ملی و کد اقتصادی برای اشخاص حقوقی، همراه با ذکر نشانی پستی و الکترونیکی و هرگونه اسناد مثبت سمت، در صورتی که دعوا به نمایندگی طرح شده باشد؛

ب) شرح مختصری در مورد ماهیت اختلاف و خواسته دعوا؛

ج) شرح دلایل فوری بودن درخواست؛

د) بیان دلایلی که براساس آن، متقاضی خود را محق صدور دستور موقت می‌داند؛

ه) شرح خسارتی که در صورت صادر نشدن دستور موقت ایجاد خواهد شد؛

و) رونوشت موافقت‌نامه داوری.

۳. پس از دریافت درخواست نصب داور اضطراری، دبیرخانه

«مرکز داوری» آن را برای طرف مقابل ارسال می‌نماید.
۴. در صورتی که ظرف ۱۰ روز از تاریخ درخواست صدور دستور موقت توسط داور اضطراری، درخواست داوری برحسب مقررات ماده ۶ «قواعد داوری» به «مرکز داوری» ارائه نگردد، «مرکز داوری» رسیدگی داوری اضطراری را متوقف می‌نماید.

ماده ۲- نصب داور اضطراری

در صورتی که «مرکز داوری» درخواست صدور دستور موقت توسط داور اضطراری را قابل‌پذیرش تشخیص دهد، ظرف ۳ روز از تاریخ درخواست و دریافت هزینه‌های داوری اضطراری، اقدام به نصب داور اضطراری می‌نماید.

ماده ۳- جرح

هر یک از طرفین می‌تواند ظرف ۴ روز از زمان اطلاع از نصب داور اضطراری یا اطلاع از اوضاع و احوالی که منجر به تردید در استقلال و بی‌طرفی داور اضطراری شود، درخواست جرح کند.

ماده ۴- رسیدگی

۱. داور اضطراری می‌تواند نسبت به ایرادات طرح شده در خصوص صلاحیت خود رسیدگی کند.
۲. داور اضطراری ظرف ۲ روز از زمان دریافت پرونده، جدول زمان‌بندی را تنظیم نموده و به اطلاع طرفین و «مرکز داوری» می‌رساند.
۳. «مرکز داوری» می‌تواند مواعید پیش‌بینی شده در «قواعد داوری» را جهت رسیدگی به درخواست صدور دستور موقت توسط داور اضطراری کاهش دهد.

ماده ۵- صدور دستور موقت توسط داور اضطراری

۱. داور اضطراری باید تصمیم خود نسبت به قبول یا عدم قبول درخواست صدور دستور موقت توسط داور اضطراری را ظرف ۱۰ روز از زمان نصب اعلام نماید، مگر آنکه در شرایط استثنایی، مرکز داوری این مهلت را تمدید نماید.
۲. تصمیم داور اضطراری باید به تأیید «دیوان داوری مرکز داوری» برسد.
۳. اختیار داور اضطراری بعد از «نصب داور» زایل می شود. «داور» می تواند تصمیمات داور اضطراری، شامل تصمیم به اعلام صلاحیت و رد یا قبول درخواست دستور موقت را مورد تأیید، اصلاح یا ابطال قرار دهد.
۴. تصمیم داور اضطراری برای طرفین الزام آور است. طرفین باید فوراً دستور موقت صادره را اجرا نمایند.
۵. در صورتی که ظرف ۹۰ روز از صدور دستور موقت اضطراری، «داور» نصب نگردد، یا رأی توسط «داور» صادر شود یا داوری خاتمه پیدا کند، دستور موقت توسط داور اضطراری بلااثر خواهد شد.

ماده ۶- هزینه ها

داور اضطراری در مورد نحوه تخصیص هزینه های مربوط به صدور دستور موقت توسط داور اضطراری تصمیم می گیرد؛ تصمیم نهایی با «داور» خواهد بود.

ماده ۷- قاعده کلی

در موضوعاتی که به طور صریح در این پیوست پیش بینی نشده اند، «قواعد داوری» اعمال می گردد.